

31975L0439

1975 7 25

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 194/23

TARYBOS DIREKTYVA
1975 m. birželio 16 d.
dėl naudotų alyvų šalinimo

(75/439/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100 ir 235 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi bet koks įvairiose valstybėse narėse taikomų ir rengiamų nuostatų dėl naudotų alyvų šalinimo skirtumas gali sukurti nevienodas konkurencijos sąlygas ir šitaip tiesiogiai veikti bendrosios rinkos funkcionavimą; kadangi dėl to būtina suderinti šios srities įstatymus, kaip numatyta Sutarties 100 straipsnyje;

kadangi atrodo būtina įstatymų derinimą sieti su Bendrijos veiksmais, kad platesniu reglamentavimu būtų galima pasiekti vieno iš Bendrijos tikslų aplinkos apsaugos srityje; kadangi dėl to šiuo tikslu turėtų būti nustatytos konkrečios nuostatos; kadangi turėtų būti remiamasi Sutarties 235 straipsniu, nes šiuo tikslu reikalingų įgaliojimų Sutartyje nenumatyta;

kadangi visų nuostatų dėl naudotų alyvų šalinimo vienas pagrindinių tikslų turėtų būti aplinkos apsauga nuo kenksmingo poveikio, kurį sukelia tokių alyvų išleidimas į aplinką, saugojimas ar valymas;

kadangi naudotų alyvų perdirbimas galėtų prisidėti prie kuro tiekimo politikos;

kadangi Europos Bendrijų veiksmų programoje dėl aplinkos apsaugos ⁽³⁾ pabrėžiama naudotų alyvų šalinimo nekenkiant aplinkai, svarba;

kadangi Bendrijoje naudotų alyvų ir ypač emulsijų kiekiai padidėjo;

kadangi veiksminga ir vientisa naudotų alyvų valymo sistema, nesukurianti kliūčių Bendrijos vidaus prekybai ir nedaranti įtakos konkurencijai, turėtų būti taikoma visiems tokiems produktams, netgi tiems, kurių sudėtyje alyvos yra tik dalis, ir turėtų numatyti jų saugų apdorojimą ekonomiškai priimtinais sąlygomis;

kadangi tokia sistema turėtų reguliuoti naudotų alyvų valymą, išleidimą į aplinką, talpinimą ir surinkimą ir numatyti įmonėms, šalinančioms tokias alyvas, leidimų sistemą, būtiną tokių alyvų surinkimą ir (arba) tam tikrais atvejais šalinimą, ir atitinkamą tikrinimo tvarką;

kadangi tais atvejais, kai reikalaujama, kad tam tikros įmonės surinktų ir (arba) pašalintų naudotas alyvas, turėtų būti numatyta galimybė kompensuoti su tuo susijusią jų sąnaudų dalį, kurios nepadengia pajamos, ir kadangi šios kompensacinės sumos be kitų būdų gali būti finansuojamos ir iš mokesčio naujoms ar regeneruotoms alyvoms,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šioje direktyvoje terminas „naudotos alyvos“ – tai bet koks pusiau skystas arba skystas naudotas produktas, visiškai arba iš dalies

⁽¹⁾ OL C 85, 1974 7 18, p. 6.

⁽²⁾ OL C 125, 1974 10 16, p. 33.

⁽³⁾ OL C 112, 1973 12 20, p. 3.

susidedantis iš mineralinės ar sintetinės alyvos, įskaitant aliejin gus cisternų likučius, alyvos ir vandens mišinius bei emulsijas.

7 straipsnis

2 straipsnis

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad naudotos alyvos būtų surenkamos ir šalinamos saugiai.

Jei asmuo, turintis naudotų alyvų, negali vykdyti priemonių pagal 4 straipsnį, jis privalo alyvas perduoti 5 straipsnyje nurodytai įmonei ar įmonėms.

8 straipsnis

3 straipsnis

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad naudotos alyvos kiek įmanoma būtų šalinamos jas perdurbant (regeneruojant ir (arba) deginant, išskyrus sunaikinimą).

Tam tikrų naudotų alyvų, kurių sudėtyje yra pašalinių medžiagų, viršijančių tam tikrus procentinius dydžius, kiekių turėtojai privalo tokias alyvas tvarkyti ir sandėliuoti atskirai nuo kitų alyvų.

Kompetentingos institucijos nustato kiekius ir procentinius dydžius, kurie gali skirtis pagal produkto, nurodytų pirmojoje pastraipoje, kategoriją.

4 straipsnis

9 straipsnis

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad būtų draudžiama:

- 1) naudotas alyvas išleisti į vidaus paviršinius vandenis, požeminius vandenis, pakrančių vandenis ir drenažo sistemas;
- 2) saugoti ir (arba) išleisti kenksmingas dirvožemiui naudotas alyvas ir nekontroliuojamai išleisti naudotų alyvų apdorojimo liekanas;
- 3) apdoroti naudotas alyvas keliant oro taršą, didesnę už nustatytą lygį.

Įmonės, užsiimančios naudotų alyvų surinkimu ir (arba) šalinimu, šias operacijas turi atlikti nesukeldamos vandens, oro ir dirvožemio taršos pavojaus.

10 straipsnis

5 straipsnis

Kai 2, 3 ir 4 straipsniuose apibrėžtų tikslų negalima kitaip pasiekti, valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad viena ar daugiau įmonių užsiimtų joms naudotų alyvų turėtojų pristatomų produktų surinkimu ir (arba) šalinimu kompetentingosios institucijos paskirtoje zonoje.

Įmonės, gaminančios, surenkančios ir (arba) šalinančios per metus didesnę naudotų alyvų kiekį, negu turi nustatyti valstybės narės, bet ne daugiau kaip 500 litrų, privalo:

- registruoti tokių alyvų kiekį, kokybę, kilmę, vietą, informaciją apie jų išsiuntimą, gavimą, taip pat jų išsiuntimo ir gavimo datas, ir (arba)
- šią informaciją teikti kompetentingoms institucijoms joms paprašius.

6 straipsnis

Laikantis pagal 4 straipsnį nustatytų priemonių, naudotas alyvas šalinančios įmonės privalo gauti leidimą.

11 straipsnis

Jei būtina, ši leidimą kompetentingos institucijos išduoda apžiūrėjęs įrenginius. Šios institucijos nustato sąlygas, atsižvelgdamos į technikos plėtros lygį.

Valstybės narės yra įgaliojamos nustatyti naudotų alyvų kiekį pagal pirmąją pastraipą, remiantis naujos alyvos ekvivalentišku kiekiu, apskaičiuotu remiantis įprastiniu konversijos koeficientu.

Įmonės, šalinančios naudotas alyvas, privalo kompetentingosioms institucijoms paprašius suteikti visą informaciją apie naudotų alyvų ir jų likučių šalinimą.

12 straipsnis

Kompetentingos institucijos reguliariai tikrina 6 straipsnyje nurodytas įmones, ypač domisi, kaip jos laikosi leidimuose nurodytų sąlygų.

13 straipsnis

Kaip abipusė nuolaida už valstybių narių reikalaujamus pagal 5 straipsnį išpareigojimus, surinkimo ir (arba) šalinimo įmonėms gali būti suteiktos kompensacijos už jų teikiamas paslaugas. Tokios kompensacijos neturi būti didesnės už metines nepadengtas įmonės išlaidas, apskaičiuotas atsižvelgiant į tam tikrą priimtino dydžio pelną.

Tokių kompensacijų suma neturi iškreipti konkurencijos ir neturi sudaryti dirbtinių šių produktų prekybos modelių.

14 straipsnis

Be kitų būdų, kompensacijos gali būti mokamos iš mokesčio naudotoms alyvoms arba produktams, kurie panaudoti virsta naudotomis alyvomis.

Kompensacijų finansavimas privalo būti vykdomas pagal principą „teršėjas moka“.

15 straipsnis

Kiekviena valstybė narė reguliariai teikia Komisijai informaciją apie savo techninius sprendimus, sukaupią patirtį ir taikant šioje direktyvoje numatytas priemones pasiektus rezultatus.

Komisija visos tokios informacijos apibendrinimą siunčia valstybėms narėms.

16 straipsnis

Kas trejus metus valstybės narės parengia ataskaitą apie naudotų alyvų šalinimo padėtį savo šalyje ir siunčia ją Komisijai.

17 straipsnis

Valstybės narės patvirtina priemones, kurios, įsigaliojusios per 24 mėnesius nuo pranešimo apie šią direktyvą dienos, įgyvendina šią direktyvą, ir nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

18 straipsnis

Ketverius metus nuo pranešimo apie šią direktyvą dienos nuostatos, kurias valstybės narės priėmė pagal šią direktyvą, gali būti laipsniškai taikomos pranešimo apie šią direktyvą metu veikiančioms 6 straipsnyje nurodytoms įmonėms.

19 straipsnis

Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

20 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1975 m. birželio 16 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

R. RYAN